

رحلت مرزبان حریم تشیع، علامه شیخ "عبدالحسین امینی" صاحب کتاب "الغدیر" (1349ش)

علامه شیخ عبدالحسین امینی در سال 1281ش (1320ق) در تبریز زاده شد.

علامه شیخ عبدالحسین امینی در سال 1281ش (1320ق) در تبریز زاده شد. پس از فراگیری مقدمات علوم حوزوی در تبریز، راهی نجف اشرف شد و از محضر آیات عظام سیدابوتراب خوانساری و سیدمحمد فیروزآبادی فیض برد. ایشان در دوران جوانی به کسب درجه اجتهاد نائل آمد و این اجازه با تأیید و دستخط مراجع بزرگوار و آیات عظام سیدابوالحسن اصفهانی، میرزای نایینی، حاج شیخ عبدالکریم حائری یزدی و شیخ محمدحسین کمپانی اصفهانی همراه بود. وی پس از تکمیل تحصیلات، به تألیف کتاب روی آورد و در ابتدا کتاب شهداءالفضیله، شرح حالی از 130 تن از علمای دین را به رشته تحریر در آورد و پس از آن خود را برای نگارش کتاب عظیم الغدیر مهیا ساخت. این کتاب بزرگترین و ارزشمندترین اثر علامه امینی است. ایشان بیشتر اوقات خود را صرف تحقیق و نگارش این کتاب گرانسنگ نمود و خود آن بزرگوار در این باره می‌گوید: "هرگاه پشت میز می‌نشستم که الغدیر را بنویسم مثل اینکه حضرت علی(ع) را در کنار میز می‌دیدم که مطالب را به من دیکته می‌فرمود". علامه امینی برای یافتن مدارک معتبر درباره حدیث غدیر و سایر مطالب مربوط به اهل بیت(ع)، بارها به کشورهای مختلف سفر کرد و ده هزار کتاب را مطالعه نمود. این عالم محقق هم‌چنین کتابخانه‌ای با 42 هزار کتاب در نجف اشرف با نام کتابخانه امیرالمؤمنین(ع) تاسیس کرد و به همراه جمعی از یاران و با نسخه برداری از کتب نایاب و منحصر به فرد اسلامی، گنجینه نفیسی از آثار مذهبی را جمع‌آوری نمود. سرانجام علامه امینی، این عالم ربانی و رضوانی در دوازدهم تیرماه 1349ش برابر با 28 ربیع‌الثانی 1390ق در هفتاد سالگی بدرود حیات گفت و در کتابخانه‌اش به خاک سپرده شد.